

[Svend Andersen (Rosk.a.)]

vi nu skal lave mejerier og andre ting i Bolivia eller vi skal lave noget helt andet nede i Afrika, medgår der nok 25 pct. til lokale omkostninger.

Hvordan kommer man f. eks. frem til sådan et tal – det drejer sig jo om mange millioner kroner – og hvilken mulighed har man for kontrol med, at disse penge bliver brugt på en rimelig måde? Det er en af de ting, som vi ønsker at diskutere. Alle ved jo, at en række af de lande, som man her giver tilskud til, er lande med en bred anvendelse af korruption, der er diktatur i masser af landene, og der foregår mange andre mærkværdige ting i disse lande.

Det er også rigtigt, at der tidligere her i folketinget har været et flertal, der har sagt, at det er et bærende princip, at man ikke tager hensyn til, hvilket styre der er i det pågældende land. Dog forstår jeg, at der inden for regeringspartierne ikke helt er enighed om dette, for hr. Lasse Budtz sagde først, at der selvfølgelig var dette bærende princip om ikke at tage hensyn til, hvilket styre der er i det pågældende land, men, tilføjede hr. Lasse Budtz, selvfølgelig kan Kampuchea og Chile ikke tildeles nye bevillinger. Nu forklarede han ikke, hvorfor disse to lande ikke kunne det, men jeg fik i hvert fald det helt klare indtryk, at det var på grund af styreformen i de to lande. Hvis ikke det er tilfældet, kan hr. Lasse Budtz sikkert forklare mig, hvad der lå bag hans udtalelse, men sådan opfattede jeg det, og så må man erkende, at hr. Lasse Budtz åbenbart ikke er enig i dette såkaldt bærende princip.

Vi mener også, det er rimeligt, at folketinget diskuterer, om det er hensigtsmæssigt, at en skole i Tanzania kommer til at koste 36.000 kr. pr. elev. Det er mange penge, forekommer det i hvert fald os, og det ønsker vi altså yderligere diskuteret. Det er ikke rimeligt, at et folketingsflertal bare siger ja til at bruge så og så mange hundrede millioner kroner og så ikke ligesom prøver at følge tingene op, prøver at undersøge: bliver pengene nu brugt hensigtsmæssigt? Får man virkelig noget for dem, eller går det hele op i korruption og andre mærkværdigheder i de lande, som modtager pengene?

Vi mener altså, at der er en lang række konkrete ting, vi må have diskuteret, og vi har også nævnt nogle stykker i vores forslag.

Så må jeg i øvrigt desværre erkende, at der som sædvanlig praktisk taget intet er at takke ordførerne for. Der var ikke den store opbakning bag vores forslag, det må vi erkende, men vi håber og tror alligevel, at vi igennem udvalgsarbejdet kan få de øvrige partier rusket op til i hvert fald en nogenlunde rimelig debat om anvendelsen af dette meget store beløb.

Hr. Lasse Budtz' øvrige tale var den sædvanlige socialdemokratiske snak, som man kan læse i Aktuelt næsten hver anden dag, om, at vi er sådan nogle voldsomt usolidariske nogle, at vi fører tom demonstrationspolitik, og hvad ved jeg. Stadig væk: det, vi ønsker, er ikke tom demonstrationspolitik, men en debat, en rimelig debat, om noget særdeles væsentligt.

Hr. Lasse Budtz troede også, at dette forslag ville være medvirkende til, at vælgernes øjne ville blive åbnet for fremskridtspartiets sande ansigt, og jeg håber da sandelig også, at det vil være med til at åbne vælgernes øjne for, at sandheden er, at vi virkelig er optaget af, hvordan man bruger pengene.

Hr. Bertel Haarder sagde, at finansudvalget havde ydet fremskridtspartiet en exceptionel venlighed. Det er ikke korrekt. Det har hidtil været praksis i finansudvalget, at næsten ethvert parti har kunnet få sine ting behandlet i salen, og så har man udsat behandlingen i folketingets finansudvalg. Jeg kan nævne nogle eksempler. For det første fik SFerne udsat behandlingen af forslaget om Irlandsvej. Kristeligt folkeparti har fået udsat behandlingen af fregatten »Jylland« og af EFG-støtten, og der kan nævnes flere eksempler i den retning. Det er altså ikke nogen exceptionel venlighed, fremskridtspartiet er blevet udsat for, men bare en normal ting. Det er jo også rigtigt, som hr. Bertel Haarder sagde, at hvis vi virkelig ønskede at forhale denne sag, kunne vi bare stille et hav af spørgsmål. Men det er ikke det, der er meningen med det initiativ, vi her har taget. Meningen er, at vi skal have en rimelig debat.

Hr. Langsted fra centrum-demokraterne sagde, at når man moderniserer og udbygger værfterne i andre lande, kommer det skam dansk industri til gode. Ja men hvilken garanti har vi for, at det ikke er medvirkende til, at danske værfter nedlægges? Det er da et relevant spørgsmål at få afklaret i en debat.